

bragt i Anvendelse, idet der er foreslaaet, at der skal ydes Stempelfrihed for langt større Beløb, end der her er Tale om. Det omtalte Lovforslag er fremkommet siden Betænkningens Afgivelse, det er et Forslag, der er kommet fra den højtærede Regering, og jeg turde maaske da tro, at det har medført en noget ændret Opfattelse fra de to ærede Medlemmers Side af det Forhold, som vi nu beskæftige os med. I alt Fald finder jeg, at en Fastholden af det Standpunkt, de have indtaget i Udvalget og i Betænkningen, efter hint Lovforslags Fremkomst er, jeg vil ikke sige urimeligt, men uholdbart i Længden, og jeg haaber derfor, at de ærede Medlemmer ville overraske os med at meddele, at de under disse Forhold ikke fastholde det Standpunkt, de have indtaget og antyder i Betænkningen. Vi have imødetkommet, hvad ogsaa fremgaar af Betænkningen, den højtærede Ministers Henstilling under 1ste Behandling om at føre Forslaget i Samklang med § 3 i Loven af 11te Februar 1863, hvor en lignende Art af Begunstigelser er givne. — Hermed er sagt, hvad jeg finder fornødent til Motivering af det stillede Ændringsforslag. Sagen i sig selv er, hvad der er nævnt flere Gange, simpel og rimelig, saa at en indgaaende Arbejdning paa det nærværende Tidspunkt maa anses for at være unyttig og overflødig. Jeg skal saaledes paa Udvalgets overvejende Flertals Vegne anbefale det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse og Sagen til videre Fremme.

3. Sag: Det Forslag, som den ærede sidste Taler sammen med nogle andre ærede Medlemmer har forelagt, gaar ud paa og Hensigten med det er, at smaa Laanebeviser paa indtil 500 Kr. skulle gøres stempelfri for at lette den saakaldte Smaamand, den, der gør smaa Laan, for en Stempelafgift, som jo for Resten — det er rigtig at nævne det — kun beløber sig til $\frac{1}{6}$ pCt. Det hele drejer sig om 80 Ore for hver Gang. Naar smaa Beløb kunne jo imidlertid spille en Rolle i smaa Husholdninger, saa Tanken i og for sig kan det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke have noget imod, men Udøvelsen maa vi ganske vist anse for uheldig og urigtig. Naar der i tidligere Stempellove ikke er stet saadanne Vættelser, ligger det simpelt hen i, at de lade sig ikke gennemføre uden alt for store Misligheder. Man har til alle Tider gerne villet lette de smaa Omsætninger, lette den Slags Forhold i det hele for Smaafolk, saa man kan være overbevist om, at det Spørgsmaal har været fremme, da Stempeloven blev givet. I Sverige gik man med Hensyn til Væksler og lignende

Papirer ogsaa til at frigive, hvad der var under 100 Kr., for Stempelafgift. Det er altsaa ingenlunde nogen ny Tanke der er fremme. I Sverige blev man imidlertid nødt til efter nogle Mars Forløb at ophæve denne Bestemmelse, fordi en stor Mængde Transaktioner blev udførte med smaa Papirer i Stedet for med større, saa at Staten blev, jeg vil ikke sige narret, men berøvet en langt større Indtægt end beregnet, og Omsætningen blev besværliggjort en hel Del ved smaa Papirer, som det i mange Retninger var vanskeligt at kontrollere. Af denne Grund maatte man forandre Friheden og lægge en lille Takst paa i Overensstemmelse med de øvrige Takster for lignende Papirer. Naar man mener, at man ikke kan fritage et Beløb af 500 Kr. eller et hvilket som helst andet Minimumsbeløb for en saadan Stempelafgift, ligger det i, som den ærede Taler ogsaa udtalte, at der saa vilde blive udstedt flere Laanebeviser, flere Kautionsbeviser, end der ellers vilde, saa at der, naar man vil have 1,000 Kr. bliver to stempelfri Papirer, naar man vil have 2,000 Kr. fire stempelfri Papirer osv. Man vil ganske sikkert omgaa Bestemmelserne. Det kan være lidt besværligt undertiden at saa udstedt de mange Papirer, men der er ingen Grund til at mene, at man ikke vil paatage sig Besværet, og det vil jo kunne lettes f. Eks. ved at benytte et Stempel med Navn, eller paa anden Maade. Det er Mindretallets Opfattelse, at det ikke gaar an at frigive et hvilket som helst mindre Beløb for Stempelafgift, da man derved bringer Forvirring ind i hele Stempelobligationen og udsætter Staten for at miste et langt større Beløb end paaregnet, samtidig med, at man besværliggør Omsætningen og Kontrollen i en aldeles utaalelig Grad. Nu skal Mindretallet selvfølgelig indrømme, at der er Forskel paa at give denne Ret til Banker og Sparekasser, bestemte Institutioner, og til Publikum i Almindelighed, men det udelukker ikke, at det ogsaa for disse Institutteres Vedkommende vil være nødvendigt at omgaa Loven, idet de selvfølgelig ere tvungne til at staffe deres Kunder saa billige Penge som muligt, og Bestemmelsen vil derfor have de af Mindretallet paapegede Misligheder til Følge. Noget andet var det, om man kunde etablere, at det var kriminelt at udstede flere Papirer i den Hensigt at omgaa Stempelobligationen, men saa tror jeg nok, at man var inde paa en Vej, som det var meget vanskeligt at komme frem ad og meget besværlig og odiøs. Man skal selvfølgelig ikke sætte Sultstikken mere i Bevægelse end nødvendigt ved at give Love, som kunne misfor-